

Nie można nie docenić wielkich zasług Stanisława Wróblewskiego w dyskusji nad kształtowaniem zrębów nowoczesnej teorii prawa podmiotowego: nie można odmówić niezwykłej przenikliwości, z jaką poszukiwał w źródłach rzymskich podstaw do uznania, że choć intuicyjnie, znali i rozumieją Rzymianie tę odmianę *ius*, jaką dziś określamy prawem podmiotowym, i tę odmianę prawa podmiotowego, jaką z kolei jest roszczenie. Nieco dyskusyjnie wydają się natomiast dzisiaj próby postrzegania i oceny specyficznie rzymskich stosunków poprzez pryzmat nowoczesnych pojęć i konstrukcji.

KILKA UWAG INTERPOLI

Interpretacja źródła zależa „autentyczny”, tzn. czy nie rzymskiej. Niejednokrotnie zacytowanych bądź nie poddyktowanych badaniach ujrzyć. Czasem ogólnie sama w sobie może być własność (kładach), nie pozwalają na dotarcie do nie zawsze dostatecznych.

Taka jest historia interpretacji wszystkich przedstawianych przez zwierzchnik rodziny rozwiniętych wistych przyczyn źródła te w rzymskich: ich egzegeza stamtąd do natury małżeństwa rzymskiego.

¹ Na temat metody interpolacji: *Remarks on Textual Reconstruction contemporary Melanges à la mémoire de M. Zablocki*, Varsovie 1996, s. 83.

² S. Solazzi, *In tema di divorzio*, s. 1-28 (= *Scritti di diritto romano, volume del matrimonio per volontà di* *memoria del matrimonio per volontà di* *des filii familias*, RIDA 1 (1948), s. 2-126); idem, *Precisazioni in tema di* *(= Scritti giuridici*, t. 2, Napoli 1991).

³ *co*, [w:] *De iustitia et iure*, *Festschrift* *(= Scritti giuridici*, t. 5, Napoli 1991, s. *te in tema di divorzio*, [w:] *Studi A. B.* *idici*, t. 6, Napoli 1991). Tomatyka